

гр. Перник, 29 април, 2015 година

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд - Перник, касационен състав, в открито съдебно заседание на седми април през две хиляди и петнадесета година в състав:

Председател: Стефан Станчев

Членове: Емилия Иванова

Слава Георгиева

при секретаря В.Х. и с участието на прокурор Антова, като разгледа докладваното от съдия Станчев КГАХД № 64 по описа на съда за 2015 г., за да се произнесе, взе предвид следното:

С решение, постановено по гр. а. д. № 4918/13 г., съдебен състав на РС Перник е отхвърлил изцяло жалба на "*****", с. Дивотино срещу протоколно решение № 350/28.X.2013 г. на ОСЗ Перник, с което е отказано възстановяване на правото на собственост на имот – широколистна гора от 1329 дка в м. "Шумако и др.", поради липса на доказателства и на основание чл. 13, ал. 3 от ЗВСГЗГФ.

Срещу решението на районен съд е подадена касационна жалба с оплаквания, че обжалваният съдебен акт е незаконосъобразен и постановен при съществени процесуални нарушения. Решението на РС било неправилно поради необосновано обсъждане на доказателства. Иска се отмяна на обжалваното решение със законните последици и присъждане на деловодни разноски.

Ответникът по касационната жалба – ОСЗ Перник не взема отношение.

Представителят на окр. прокуратура дава заключение, че жалбата е неоснователна и следва да се остави в сила решението на РС.

Касационен състав на Административен съд Перник, като обсъди доводите на страните и доказателствата по делото прие следното.

Касационната жалба е процесуално допустима. Разгледана по същество е неоснователна.

Районният съд правилно е изяснил фактическата обстановка по делото, като е приел, че обжалваното решение на ОСЗ е правилно по същество. РС законосъобразно е обсъдил заключенията на назначените експертизи, от които косвено се правят изводи за невъзможност да се възстанови "гора", която частично е с променено предназначение. Правилно са кредитирани и другите доказателства по делото, въз основа на които е установено, че наличните писмени доказателства при преценка на приложимите, към момента на обсъждане, нормативни правила за доказателствената им сила, не могат да са основание за постановяване на реституционен акт, независимо дали от особената юрисдикция или по реда на съдебния контрол за реално възстановяване на правото на собственост, така както се иска.

Със жалбата се акцентира, че РС не е обсъдил писмени доказателства, които според касатора имат отношение към реституирането на процесната гора от 1329 дка. Според касатора РС е излязъл от предмета на търсената защита, тъй като е направил изводи по отношение възстановяване правото на собственост, а не по установяване на това право. Следва да се спомене, че предмет на жалбата е бил отмяната на решението на ОСЗ, с което е отказано възстановяване на право на собственост. Търсената съдебна защита се свежда единствено до

отмяна на незаконосъобразно, според касатора, решение на ОСЗ. Терминът, "със законните последици", използван в жалбата до РС и до касационен състав е несъответстващ, тъй като оспорваният акт не може да се отмени и след това да няма следващо произнасяне. Отмяната предполага или връщане на преписката на органа за произнасяне по същество или постановяване на акт по същество на искането. Жалбата изначално не е била с уточнен предмет, но правните изводи на РС за нейната неоснователност са правилни по същество. Съдът изцяло приема извода на РС, че доказателствата по чл. 13, ал. 3 от ЗВСГЗГФ, на които в частност се обосновава касаторът, са несъответни, т.е. изключени са от самата правна норма. *Не могат да бъдат основание за доказване правото на собственост: 3. протоколи за определяне "предмета на горското стопанство", издадени въз основа на чл. 22 от Закона за горите от 1922 г. и чл. 20 от Закона за горите от 1925 г.* Правото на собственост не може да бъде установено само въз основа на включване тези имоти в Постановление № 2864/1940 г., което е издадено на основание чл. 20 от ЗГ от 1925 г. (отм.), въз основа на протокол за определяне предмета на горското стопанство в землището на с. Дивотино, Софийска околия, предвид изричната забрана по чл. 13, ал.3, т.3 от ЗВСГЗГФ. В тази връзка следва да се има предвид факта, че в редакцията на чл. 20 от ЗГ от 1925 г. (отм.) е посочено именно термина "постановление", а не "протокол", което постановление решава въпроси от значение за предмета на горското стопанство, а не такива, свързани с правото на собственост върху описаните в тях гори, поради което изводите в обратния смисъл, изложени в касационната жалба са необосновани, а това е и основание да се приеме, че решението на РС не може да се отмени на тези основания. Като следващо основание да не се уважи искането за възстановяване правото на собственост върху 1329 дка гора, следва да се има предвид, че в самото заявление за реституция № 307/1999 г., като документ за съществувало право на собственост е посочен ДВ бр. 97/40 г.; липсва и конкретно описание на границите на имотите, които са посочени в обобщен размер, а са посочени пет местности, без да е установено какви горски земи (гори) е имало във всяка от тях.

С анализа на доказателствата, представени от касатора пред РС и по административната преписка и в хода на производството пред него, РС е дал отговор защо не приема основателност на жалбата. Изслушвани са и комплексни съдебни експертизи, които на отделно основание могат да се ценят като основание да не бъде постановен позитивен за касатора акт в административното производство.

Настоящата инстанция напълно споделя правните изводи на първоинстанционния съд. В мотивите си решаващият съд е обсъдил приложените и събрани доказателства, въз основа на които е изготвил своето решение.

Споменатите в касационната жалба писмени доказателства, не са от значение за безспорно доказано право на собственост. Повечето от тях са със значимост на частни документи, от които дори косвено не може да се прави извод, че именно тази гора може да бъде възстановена

Предвид изложеното съставът на Административен съд Перник намира, че съдебното решение не страда от пороци, които да налагат неговата отмяна или изменение, затова и на основание чл. 63, ал.1, изр.2 ЗАНН във връзка с чл. 221, ал.2, предл.1 АПК

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 10 от 27.X.2014 г., постановено по гражданско дело № 4918/2013 г. по описа на Районен Съд – гр. Перник.

Решението не подлежи на обжалване.

Председател: /п/

Членове: 1. /п/

2. /п/